

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ
ΡΟΔΟΥ

Αρ. Διατ. 87/24

Α.Β.Μ.: Ε2023-5944 + Α2023-3210

Αριθμός.....

ΔΙΑΤΑΞΗ

Η ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΩΝ ΡΟΔΟΥ

Λάβαμε υπόψη την από 23-10-2023 έγκληση του Θωμά - Δημητρίου ΣΠΑΝΟΥ του Χρήστου, κατοίκου Ρόδου (5ο χλμ Λεωφόρος Ρόδου - Λίνδου) κατά των α) Μαρίας ΚΡΙΚΟΠΟΥΛΟΥ του Μαυρουδή, δικηγόρου, κατοίκου Ρόδου και β) Μαρίας - Ελένης ΑΥΔΗ του Τηλέμαχου, δικηγόρου, κατοίκου ομοίως, με την οποία καταγγέλθηκε η τέλεση από μέρους τους σε βάρος του εγκαλούντος, κατά το χρονικό διάστημα από 30-3-2018 έως 20-10-2023 στη Ρόδο, του εγκλήματος της απιστίας δικηγόρου κατ' εξακολούθηση (αρθ. 98 και 233 ΠΚ), διότι ενώ διορίστηκαν διαδοχικά στα πλαίσια νομικής βοήθειας από το Πρωτοδικείο Ρόδου να εκπροσωπήσουν τον εγκαλούντα σε ένδικες αστικές διαφορές του, δε το έπραξαν ουδέποτε, ούτε αποποιήθηκαν εγκαίρως τον διορισμό τους, στερώντας του το δικαίωμα νομικής υποστήριξης.

Είδαμε και τη διάταξη του άρθρου 51 ΚΠΔ, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του οποίου, αν ο παθών θέλει να ζητήσει τη δίωξη της αξιόποινης πράξης, υποβάλλει την έγκληση σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 42 παρ. 2,3 και 4. 2. Ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών εξετάζει την έγκληση που έλαβε και αν κρίνει ότι αυτή δεν στηρίζεται στον νόμο ή είναι προφανώς αβάσιμη στην ουσία της ή ανεπίδεκτη δικαστικής εκτίμησης, την απορρίπτει με διάταξή του, η οποία περιλαμβάνει συνοπτική αιτιολογία και επιδίδεται στον εγκαλούντα. 3. Αν ενεργήθηκαν προκαταρκτική εξέταση ή αυτεπάγγελτη προανάκριση κατά το άρθρο 245 παρ. 2 ή ένορκη διοικητική

εξέταση και ο εισαγγελέας κρίνει ότι δεν προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για την κίνηση της ποινικής δίωξης, απορρίπτει την έγκληση με αιτιολογημένη διάταξή του που επιδίδεται στον εγκαλούντα. 4. Όσα αναφέρονται στα άρθρα 43 παρ. 1 και 6, 44, 45, 47, 48, 49 και 50 εφαρμόζονται και ως προς την έγκληση. Κατά δε τη διάταξη του άρθρου 52§1 ΚΠΔ, ο εγκαλών έχει δικαίωμα μέσα σε δεκαπέντε ημέρες από την επίδοση της διάταξης του εισαγγελέα πλημμελειοδικών σύμφωνα με τις παρ. 2 και 3 του προηγούμενου άρθρου, να προσφύγει κατά αυτής στον αρμόδιο εισαγγελέα εφετών. Η προσφυγή ασκείται με τον τρόπο που προβλέπεται στο άρθρο 474. 2. Ο προσφεύγων υποχρεούται να καταθέσει παράβολο υπέρ του δημοσίου ποσού διακοσίων πενήντα (250) ευρώ, το οποίο επισυνάπτεται στην έκθεση που συντάσσει ο πιο πάνω γραμματέας. Σε περίπτωση που υποβλήθηκε μία έγκληση από περισσότερους εγκαλούντες, κατατίθεται μόνο ένα παράβολο. Το ύψος του ποσού αναπροσαρμόζεται με κοινή απόφαση των υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Αν δεν κατατεθεί το παράβολο, η προσφυγή απορρίπτεται ως απαράδεκτη από τον εισαγγελέα εφετών. Εξαιρούνται από την υποχρέωση κατάθεσης παράβολου οι δικαιούχοι νομικής βοήθειας, όπως αυτοί προσδιορίζονται στο άρθρο 1 του ν. 3226/2004. 3. Αν ο εισαγγελέας εφετών δεχθεί την προσφυγή, παραγγέλλει είτε τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης αν πρόκειται για κακούργημα ή για πλημμέλημα για το οποίο αυτή είναι υποχρεωτική, εφόσον δεν έχει ήδη διενεργηθεί τέτοια εξέταση είτε την άσκηση ποινικής δίωξης στις λοιπές περιπτώσεις και διατάσσει την επιστροφή του παραβόλου στον καταθέσαντα αυτό.

Εξάλλου, κατά τα άρθρα 111 και 112 ΠΚ το αξιόποινο του εγκλήματος εξαλείφεται με την παραγραφή, η οποία, όταν πρόκειται για πλημμέλημα είναι πενταετής, αρχίζει δε από την ημέρα που τελέστηκε η πράξη. Επίσης, η παραγραφή είναι θεσμός δημοσίας τάξης και γι' αυτό εξετάζεται αυτεπαγγέλτως σε κάθε στάση της ποινικής διαδικασίας. Ο ει-

σαγγελέας δεν έχει την εξουσία να ερευνήσει την ουσία της κατηγορίας, αφού η παραγραφή φέρνει αποτελέσματα με μόνη την πάροδο του χρόνου που ορίζεται για αυτή στον νόμο και στην περίπτωση που έχει επέλθει πριν την άσκηση ποινικής δίωξης ενεργεί σύμφωνα με τα άρθρα 43 και 51 ΚΠΔ (*Μιχ. Μαργαρίτης - Άντα Μαργαρίτη Ποινικός Κώδικας εμμείνεια-εφαρμογή έκδοση 4η 2020 σελ. 324*).

Περαιτέρω, κατά τις διατάξεις του άρθρου 233 του ΠΚ (όπως ισχύει μετά τη 1-7-2019), προβλέπεται στην παρ. 1 ότι *«δικηγόρος που βλάπτει, εν γνώσει τα συμφέροντα εκείνου του οποίου έχει αναλάβει τη νομική προστασία, ή που στην ίδια ένδικη υπόθεση βοηθά με συμβουλές ή με παροχή υπηρεσίας και τους δύο διαδίκους, είτε ταυτόχρονα είτε διαδοχικά, τιμωρείται με φυλάκιση έως 3 έτη ή χρηματική ποινή»*, ενώ στην παρ. 2 προβλέπεται ότι, *«αν όμως ενήργησε αφού συνεννοήθηκε με αυτούς που έχουν αντίθετα συμφέροντα ή επιδιώκοντας κέρδος, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή»*. Από τις παραπάνω διατάξεις προκύπτει ότι για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος της απιστίας δικηγόρου, απαιτείται α) η ιδιότητα του δράστη ως δικηγόρου β) η ανάθεση σ' αυτόν υπόθεσης με εντολή ή με έμμισθη εντολή ακόμη και ενέργεια στα πλαίσια της εντολής, που η υπόθεση μπορεί να είναι δικαστική ή εξώδικη γ) η από πρόθεση πρόκληση βλάβης των συμφερόντων εκείνου, του οποίου έχει αναλάβει τη νομική προστασία, η οποία μπορεί να μην είναι αποκλειστικά περιουσιακή, δ) ενέργεια στα πλαίσια του επαγγέλματος του δικηγόρου και όχι άσχετη με αυτό (*ΑΠ 1128/2004 ΠΧ, ΝΕ, 517*). Η βλάβη, υλική ή ηθική, με την επέλευση της οποίας τελειώνεται το αδίκημα, πρέπει να είναι απότοκος δολίας ενέργειας ή παράλειψης του δικηγόρου, τελούσα σε αιτιώδη συνάφεια με αυτή (*Μπουρόπουλος Ποιν. Κώδ. υπ' άρθρο 233*). Οσάκις δε η βλάβη είναι απότοκος οφειλόμενης ενέργειας, για την οποίαν ο δικηγόρος είχε ιδιαίτερη νομική υποχρέωση, να ενεργήσει δυνάμει της σύμβασης εντολής που έλαβε, πρόκειται για

έγκλημα που τελείται με παράλειψη (άρθρο 15 του Π.Κ.), ως χρόνος δε τέλεσης του εγκλήματος αυτού νοείται (άρθρο 17 του Π.Κ.) εκείνος κατά τον οποίον όφειλε ο δικηγόρος να επιχειρήσει την ενέργεια αυτή, δηλαδή, χρόνος τέλεσης της πράξης θεωρείται, όχι ο χρόνος που επήλθε η βλάβη, αλλά εκείνος, κατά τον οποίον όφειλε, βάσει της εντολής, να πραγματοποιήσει την ενέργεια που παρέλειψε. Εάν δε αυτή έπρεπε να επιχειρηθεί μέσα σε ορισμένο χρόνο, ο χρόνος τέλεσης δεν είναι στιγμιαίος, αλλά διαρκεί, μέχρι να συμπληρωθεί ο χρόνος αυτός. Πρόκειται στην περίπτωση αυτή για απιστία με τη μορφή όχι του στιγμιαίου εγκλήματος, αλλά διαρκούς, ο δε χρόνος τέλεσης των διαρκών εγκλημάτων είναι γνωστό, ότι αρχίζει από την παράλειψη και διαρκεί, μέχρις ότου επέλθει η πραγμάτωση του εγκλήματος. Αν λοιπόν η εντολή, την εκτέλεση της οποίας παρέλειψε να υλοποιήσει ο δικηγόρος, έχει απροσδιόριστη χρονική διάρκεια, με την παράλειψη εκτέλεσής της από πρόθεση ο δράστης - δικηγόρος τελεί το αδίκημα της απιστίας, ο χρόνος τέλεσης του οποίου - όπως και σε κάθε διαρκές έγκλημα - δεν είναι μία χρονική στιγμή (π.χ. ο χρόνος χορήγησης της εντολής), αλλά ένα χρονικό διάστημα που αρχίζει από την χορήγηση της εντολής και διαρκεί, όσο διαρκεί η εντολή μέχρι τη λήξη της, που μπορεί να επέλθει, είτε με την ανάκληση του εντολέως, είτε με την καταγγελία του εντολοδόχου κατά τα άρθρα 724 και 725 του Α.Κ., ενώ από τη λήξη του χρόνου αυτού (λ.χ. με την ανάκληση της εντολής από τον εντολέα-πελάτη του δικηγόρου), αρχίζει η παραγραφή του αδικήματος, αφού από τότε έπαυσε η υποχρέωση για την επιχείρηση της οφειλόμενης ενέργειας (ΑΠ 215/2020, ιστοσελίδα areiospagos.gr). Επισημαίνεται δε ότι, στις διατάξεις του άρθρου 233 Π.Κ., ο όρος «διάδικος» τέθηκε με ευρυτάτη έννοια, που περιλαμβάνει όλους τους συνδεόμενους με αντιμαχόμενα έννομα συμφέροντα (Α.Π. 77/1989 Ποιν. Χρ. ΑΘ/716), ενώ ως «ένδικη υπόθεση» νοείται όχι μόνον εκείνη που είναι εκκρεμής ενώπιον των Δικαστηρίων, αλλά και κάθε υπόθεση που δεν έ-

χει ακόμη ακολουθήσει τη δικαστική οδό, ενέχει όμως αμφισβήτηση μεταξύ δύο ή περισσότερων προσώπων, τα οποία, έστω και αν δεν έχουν αρχίσει ακόμη την αντιδικία, ζητούν ωστόσο τη συνδρομή ορισμένου δικηγόρου είτε για να επιλύσουν εξωδίκως τη διαφορά τους, είτε για να διευρύνουν τις προϋποθέσεις επιδίωξης της δικαστικής της επίλυσης, είτε τέλος για να προστατεύσουν καλύτερα τα συμφέροντά τους (Βλ. Ν. Ανδρουλάκη: Ποιν. Χρ. ΙΣτ/6, Άγγ. Μπουρόπουλου: ό.π. Β/312, Ηλ. Γάφου: Ειδ. Ποιν. Δίκ. Β/185). Η επιβαρυντική περίπτωση (παρ. 2) συντρέχει αν ο δράστης του αδικήματος της προηγούμενης παραγράφου ενήργησε επιδιώκοντας κέρδος, ως τέτοιο δε νοείται μόνο το υλικό και όχι και η ηθική ωφέλεια.

Επιπρόσθετα, Σύμφωνα με το άρθρο 187 παρ.1 του ισχύοντος από 1-7-2019 ΠΚ, «Όποιος συγκροτεί ή εντάσσεται ως μέλος σε επιχειρησιακά δομημένη και με διαρκή εγκληματική δράση οργάνωση τριών ή περισσότερων προσώπων, που επιδιώκει την τέλεση περισσότερων κακουργημάτων τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή». Η κακουργηματική αυτή μορφή του εγκλήματος δεν μεταβλήθηκε με την τροποποίηση του άρθρου αυτού που έγινε με το άρθρο 72 του Ν. 4908/11-3-2022. Η δε διάταξη του ισχύοντος ΠΚ είναι ευμενέστερη κατά το μέρος που για τη στοιχειοθέτηση της αντικειμενικής υπόστασης του εγκλήματος απαιτείται επιπλέον η οργάνωση να έχει "επιχειρησιακή" δομή και διαρκή "εγκληματική" δράση.

Για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος του άρθρου 187 παρ.1 του νέου ΠΚ, που είναι υπαλλακτικώς μικτό, και ειδικότερα, για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος της συγκρότησης και ένταξης σε εγκληματική οργάνωση, πρέπει να πληρούνται τρία κριτήρια (εννοιολογικά γνωρίσματα), που συνθέτουν την εικόνα της εγκληματικής οργάνωσης, ήτοι ένα ποιοτικό (επιχειρησιακά δομημένη οργάνωση), ένα ποσοτικό (τρία ή περισσότερα πρόσωπα) και ένα χρονικό (διάρκεια εγκληματικής δράσης).

Συγκρότηση της εγκληματικής οργάνωσης είναι η καθοδηγητική και κατευθυντήρια συμβολή στη δημιουργία της. Μέλος της οργάνωσης αυτής είναι εκείνος, που υποτάσσει τη βούλησή του στην οργάνωση χωρίς να είναι αναγκαία και η προσωπική συμμετοχή του στις κατ' ιδίαν πράξεις της οργάνωσης. Δομημένη ομάδα είναι εκείνη που δεν σχηματίζεται περιστασιακά για τη διάπραξη ενός εγκλήματος αλλά συγκροτείται για να έχει, όχι οποιαδήποτε διαρκή δράση, όπως με την προϊσχύσασα διάταξη, αλλά να διακρίνεται για τη "διαρκή εγκληματική δράση" της. Ως "επιχειρησιακή" νοείται η δομή της ομάδας, της οποίας τα μέλη αναλαμβάνουν διακριτούς και αλληλοϋποστηριζόμενους ή αυτοτελείς ρόλους, ή διακριτούς και συνδυασμένους ή ανεξάρτητους στόχους, με σκοπό να αυξήσουν την αποτελεσματικότητά τους είτε ατομικά είτε στο πλαίσιο της συλλογικής τους δράσης. Με τον όρο "επιχειρησιακά" επίσης αποδίδεται ο "πραγματοπαγής" χαρακτήρας της οργάνωσης (βλ. αιτιολογική έκθεση νέου ΠΚ). Αναφορικά με τον κοινό σκοπό, αρκεί η επιδίωξη τέλεσης οποιαδήποτε κακούργηματος και όχι ορισμένων που περιλαμβάνονταν στον κατάλογο της προϊσχύσασας διάταξης. Υποκειμενικά απαιτείται δόλος κάθε μέλους να θέλει την ένταξή του στην εγκληματική οργάνωση, ήτοι απαιτείται κάθε μέλος να έχει ως σκοπό τη διάπραξη περισσότερων από ένα κακούρημάτων (έγκλημα υπερχειλούς υποκειμενικής υπόστασης) ο ειδικός δε αυτός δόλος νοείται συνολικός (ενιαίος), δηλ. τα μέλη να έχουν προαποφασίσει ότι η εγκληματική δράση τους θα εκδηλωθεί σε βάθος χρόνου με την τέλεση περισσότερων κακούρημάτων και χωρίς να έχουν καταστρωθεί οι λεπτομέρειες κλπ των εγκλημάτων τούτων. Ακόμη, από την ίδια διάταξη συνάγεται ότι, για να γίνει ή να παραμείνει κάποιος μέλος της ομάδας, δεν είναι αναγκαία και η προσωπική συμμετοχή του σε επί μέρους πράξεις, οι οποίες άγουν στην επίτευξη του σκοπού. Κριτήριο διάκρισης του μέλους της οργάνωσης, από έναν τρίτο υποστηρικτή των σκοπών της, πρέπει να είναι το γεγονός ότι το μέλος έχει υπο-

τάζει την ατομική του βούληση στην ενιαία βούληση της οργάνωσης (ενώ ο τρίτος υποστηρικτής διατηρεί την ατομική του βούληση) και αναλαμβάνει να διεκπεραιώσει συγκεκριμένα καθήκοντα μέσα στην οργάνωση που του έχουν ανατεθεί και είναι πρόσφορα να επιφέρουν την επίτευξη του σκοπού της οργάνωσης, γνωρίζοντας ότι με τις ενέργειές του συμβάλλει στον εγκληματικό σκοπό της οργάνωσης και με τη βούληση να συνδράμει στην εκπλήρωση του σκοπού της σε βάθος χρόνου και όχι ευκαιριακά. Η συγκρότηση ή η ένταξη σε εγκληματική οργάνωση, ως αυτοτελές έγκλημα, συρρέει αληθινά πραγματικά με το κακούργημα που τελέστηκε από τον ίδιο το δράστη (της συγκρότησης ή η ένταξης) (ΑΠ 766/2019). Το έγκλημα της ένταξης σε εγκληματική οργάνωση είναι δι-αρκές, καθόσον η αξιόποινη συμπεριφορά διαρκεί από την αρχική εκδή-λωσή της, κατά την ένταξη στην εγκληματική οργάνωση, μέχρι την ε-ξάρθρωση της ομάδας ή την με οποιονδήποτε εμφανή τρόπο προηγούμε-νη διάλυσή της ή αποχώρηση μέλους από αυτήν (ΑΠ 954/2022, ΑΠ 71/2015, ΑΠ 473/2011).

Στη συγκεκριμένη περίπτωση, από την ενόρκως επιβεβαιωθείσα έγκληση και το σύνολο του υπόλοιπου αποδεικτικού υλικού (προσκομισ-θέντα έγγραφα προς επίρρωση ισχυρισμών, έγγραφες εξηγήσεις εγκαλο-υμένων) προέκυψαν κατά την κρίση μας, όπως αυτή διαμορφώνεται κατ' άρθρο 177 ΚΠΔ, τα εξής:

Δια της υπ' αριθ. 17/30-3-2018 Πράξης της Προέδρου Εφετών Δω-δεκανήσου, διορίστηκε η πρώτη εκ των εγκαλουμένων δικηγόρων για να εκπροσωπήσει τον εγκαλούντα στη δικάσιμο της 11-5-2018 ενώπιον του Τριμελούς Εφετείου Δωδεκανήσου, κατά της υπ' αριθ. 53/2015 Απόφα-σης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ρόδου και του δικηγόρου Στέφανου. Ι. Στεφανίδη. Δια του από 10-4-2018 ηλεκτρονικού μηνύματος του εγκα-λούντος προς την πρώτη εγκαλουμένη και κατόπιν σχετικής τηλεφωνικής

επικοινωνίας, έλαβε τη διαβεβαίωσή της ότι επρόκειτο να αποδεχθεί τον διορισμό της και προχώρησε στη σχετική ενημέρωσή της αναφορικά με τις λεπτομέρειες της υπόθεσης. Στις 16-4-2018, η πρώτη εγκαλούμενη ενημέρωσε εκ του σύνεγγυς τον εγκαλούντα ότι δεν πρόκειται, τελικώς, να τον εκπροσωπήσει, ενώ δια της υπ' αριθ. 18/19-4-2018 Πράξης της Προέδρου Εφετών Δωδεκανήσου, ανακλήθηκε η χορήγηση νομικής βοήθειας προς αυτόν.

Δια της υπ' αριθ. 122/11-5-2022 Πράξης του Πρωτοδικείου Ρόδου, διορίστηκε η δεύτερη εγκαλούμενη δικηγόρος, για να εκπροσωπήσει τον εγκαλούντα στα πλαίσια νομικής βοήθειας, προκειμένου να συντάξει και να καταθέσει αγωγή αδικοπραξίας σε βάρος του Ευστράτιου Καρίκη, εκπροσωπώντας τον στη συνέχεια και στη διεξαχθείσα δίκη. Επιπρόσθετα, διορίστηκε και δια της υπ' αριθ. 123/11-5-2022 Πράξης του Πρωτοδικείου Ρόδου, προκειμένου να συντάξει και να καταθέσει αγωγή αδικοπραξίας σε βάρος του Ιωάννη Παπαντωνίου, εκπροσωπώντας τον στη συνέχεια και στη διεξαχθείσα δίκη. Ωστόσο, η εν λόγω εγκαλούμενη δεν κατέστησε εγκαίρως σαφές στον εγκαλούντα εάν θα αποδεχθεί ή όχι άμεσα τον διορισμό της, έως τις 5-7-2022, όπου με τις υπ' αριθ. 162/5-7-2022 και 163/5-7-2022 Πράξεις του Πρωτοδικείου Ρόδου, διορίστηκε τελικώς άλλη δικηγόρος σε αντικατάστασή της, η οποία επίσης, αποποιήθηκε τον διορισμό της.

Δια της υπ' αριθ. 190/11-8-2022 και της υπ' αριθ. 191/11-8-2022 Πράξεων του Πρωτοδικείου Ρόδου, διορίστηκε εκ νέου η πρώτη εγκαλούμενη δικηγόρος, προκειμένου να εκπροσωπήσει τον εγκαλούντα με κατάθεση δικογράφου και παράστασης ενώπιον του αρμοδίου Δικαστηρίου κατά των προαναφερθέντων προσώπων Ιωάννη Παπαντωνίου και Ευστράτιου Καρίκη, η οποία τελικώς, ενημέρωσε τον εγκαλούντα στις 14-2-2023 ότι έχει αποποιηθεί τον διορισμό της, διότι τη συνδέουν στενοί

δεσμοί με τα ανωτέρω πρόσωπα, καθώς και με τον δικηγόρο Στέφανο Στεφανίδη.

Δια των υπ' αριθ. 32/6-2-2023 και 33/6-2-2023 Πράξεων του Πρωτοδικείου Ρόδου, διορίστηκε εκ νέου η δεύτερη εγκαλούμενη δικηγόρος και θυγατέρα της πρώτης εγκαλουμένης, προκειμένου να εκπροσωπήσει τον εγκαλούντα στην ένδικη διαφορά που είχε με τα ανωτέρω πρόσωπα, ενώ στη συνέχεια με την υπ' αριθ. 156/26-5-2023 Πράξη του Πρωτοδικείου Ρόδου, διορίστηκε η πρώτη εγκαλούμενη στα πλαίσια νομικής βοήθειας, για να εκπροσωπήσει τον εγκαλούντα ενεργώντας σχετικά προς κατάθεση αγωγής, ασφαλιστικών μέτρων και προσωρινής διαταγής για την αναγνώριση και απόδοση κληροδοτήματος προς αυτόν.

Έως τις 6-6-2023, καμία εκ των ανωτέρω εγκαλουμένων δεν προέβη σε σχετική αποποίηση του διορισμού της, ενώ την ίδια ημέρα κλήθηκαν για συστάσεις ενώπιον της κ. Εισαγγελέως Πρωτοδικών Ρόδου, δηλώνοντας ότι έχουν προβεί στη σχετική ενέργεια αποποίησης και η οποιαδήποτε καθυστέρηση οφείλεται ενδεχομένως σε κάποια παρανόηση, την οποία δεσμεύτηκαν να διευθετήσουν. Την 14-6-2023, η Γραμματεία του Πρωτοδικείου Ρόδου ενημέρωσε τον εγκαλούντα ότι η δεύτερη εγκαλούμενη δεν έχει προβεί ακόμη σε αποποίηση των διορισμών της, ενώ δια της υπ' αριθ. 956/16-6-2023 αίτησής της η δεύτερη εγκαλούμενη, αιτήθηκε την αντικατάστασή της αναφορικά μόνο με την υπ' αριθ. 32/6-2-2023 Πράξης του Πρωτοδικείου Ρόδου.

Οι ανωτέρω περιγραφόμενες πράξεις, ωστόσο, (μεταξύ των οποίων και η πράξη που αναφέρεται ότι τελέστηκε το έτος 2018 και που ούτως ή άλλως έχει υποπέσει σε παραγραφή), δεν στοιχειοθετούν την αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση του αδικήματος της απιστίας δικηγόρου, καθότι δεν προκύπτει κανένας σκοπός βλάβης του εγκαλούντος εκ μέρους των εγκαλουμένων από την καθυστέρησή τους να αποποιηθούν τον διορισμό τους, παρά μόνο, μπορεί (η καθυστέρηση αυτή) να θεωρηθεί,

βαριά αμέλεια από μέρους τους. Οι ανωτέρω εγκαλούμενες, τις οποίες συνδέει πρώτος βαθμός συγγένειας μεταξύ τους, καθότι πρόκειται για μητέρα και κόρη, αρνήθηκαν να εκπροσωπήσουν τον εγκαλούντα αποκλειστικά και μόνο για λόγους δεοντολογίας, λόγω των ιδιαίτερος προσωπικών και στενών φιλικών σχέσεων που τους συνδέουν με τα πρόσωπα κατά των οποίων προτίθετο να στραφεί ο εγκαλών, γεγονός που εξήγησαν στον εγκαλούντα. Καθίσταται σαφές, ότι η θέση τους ήταν ιδιαίτερος δυσχερής, διότι από τη μία όφειλαν να επιδείξουν συνέπεια απέναντι στον εντολέα τους αλλά από την άλλη βίωναν μια ηθική σύγκρουση που δε τους επέτρεπε συνειδησιακά, να στραφούν κατά προσώπων με τους οποίους διατηρούν άριστες σχέσεις, λαμβάνοντας υπόψη του ότι, στην περίπτωση μη θετικής έκβασης των υποθέσεων του εγκαλούντος, θα μπορούσαν να βρεθούν υπόλογες ότι σε συμπαιγνία με τους αντιδίκους ενήργησαν προς βλάβη του εγκαλούντος - εντολέως τους, λόγω ακριβώς της προσωπικής σχέσης που τις συνέδεε με αυτούς και του γεγονότος πως αυτό ήταν σε γνώση του εγκαλούντος. Επιπρόσθετα, κατόπιν της από 11-12-2022 Απόφασης της Ολομέλειας των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδας, αποφασίστηκε η αποχή των δικηγόρων μελών του από τις υποθέσεις νομικής βοήθειας, διότι υπήρχε αδικαιολόγητη καθυστέρηση στην εκκαθάριση των αποζημιώσεων νομικής βοήθειας. Η εν λόγω αποχή συνεχίστηκε έως τη 1-7-2023, συνεπώς κατά το χρονικό αυτό διάστημα, οι εγκαλούμενες απείχαν από τα καθήκοντά τους και δεν ήταν σε θέση να προβούν σε οποιαδήποτε δικαστική ενέργεια για λογαριασμό των εντολέων τους.

Αναφορικά με το έγκλημα της ένταξης τους σε εγκληματική οργάνωση, πρόκειται για ισχυρισμό προδήλως αβάσιμο, καθότι δεν συντρέχουν επουδενί οι προϋποθέσεις στοιχειοθέτησης του εν λόγω αδικήματος, όπως παρατίθενται αναλυτικά ανωτέρω στο νομικό σκεπτικό της παρούσας, δηλαδή δεν προκύπτει επιχειρησιακά δομημένη ομάδα τουλάχιστον

τριών ή περισσότερων προσώπων, με διαρκή δράση στο χρόνο, με πραγματοπαγή και όχι προσωποπαγή χαρακτήρα που ενώθηκαν με σκοπό την τέλεση περισσότερων κακουργημάτων.

Συνεπώς, πρέπει η υπό κρίση έγκληση να απορριφθεί εξ ολοκλήρου, διότι δε στηρίζεται στο νόμο και να επιδοθεί η παρούσα διάταξη στον εγκαλούντα, ο οποίος έχει το δικαίωμα να ασκήσει προσφυγή κατ' αυτής εντός προθεσμίας 15 ημερών στον αρμόδιο Εισαγγελέα Εφετών Δωδεκανήσου. Τα δε δικαστικά έξοδα δεν επιβάλλονται σε βάρος του εγκαλούντος, διότι, σύμφωνα με όλα τα προαναφερόμενα, δεν προέκυψε ότι συντρέχουν οι αναφερόμενες στο άρθρο 580§4 ΚΠΔ προϋποθέσεις.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

- 1] **ΑΠΟΡΡΙΠΤΟΥΜΕ** την από 23-10-2023 έγκληση του Θωμά - Δημητρίου ΣΠΑΝΟΥ του Χρήστου, κατοίκου Ρόδου (5ο χλμ Λεωφόρος Ρόδου - Λίνδου) κατά των α) Μαρίας ΚΡΙΚΟΠΟΥΛΟΥ του Μαυρουδή, δικηγόρου, κατοίκου Ρόδου και β) Μαρίας - Ελένης ΑΥΔΗ του Τηλέμαχου, δικηγόρου, κατοίκου ομοίως.
- 2] **ΑΠΑΛΛΑΣΣΟΥΜΕ** αυτόν των δικαστικών εξόδων.
- 3] **ΠΑΡΑΓΓΕΛΛΟΥΜΕ** την επίδοση αντιγράφου της παρούσας στον εγκαλούντα, Θωμά -Δημήτριο ΣΠΑΝΟ του Χρήστου, κάτοικο Ρόδου (5ο χλμ Λεωφόρου Ρόδου -Λίνδου), ο οποίος έχει το δικαίωμα να ασκήσει προσφυγή κατ' αυτής στον αρμόδιο Εισαγγελέα Εφετών Δωδεκανήσου, μέσα σε προθεσμία δεκαπέντε (15) ημερών από την επίδοσή της.

Ρόδος, 12-3-2024

Η Εισαγγελέας

ΜΑΡΙΑ Β. ΛΕΛΙΔΟΥ
ΑΝΤΙΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ